

sig et saadant Regnskab. Naar nu imidlertid den højtærede Minister, uagtet Folketingets Udtalelse fra i Fjor, ikke har tilstillet de nuværende Statsrevisorer denne Specifikation over Gendarmeriregnskabet, saa vilde det maaske have været rigtigt, om Udvalgets Flertal ogsaa i Aar havde rettet en saadan Opfordring til den højtærede Minister og bedt Folketinget om at støtte den. Naar vi ikke have gjort det, saa er det, fordi vi ønske at appellere til den højtærede Krigsminister. Mon det ikke var rigtigt, om den højtærede Krigsminister vilde tilstille den nuværende Statsrevision dette Gendarmeriregnskab til Undersøgelse? Der er jo hverken formelt eller reelt noget til Hinder for, at den højtærede Minister kan foretage en saadan Fremsendelse af Regnskaberne, og det vil kunne lykkes paa den Maade at komme ud over den Ubehagelighed at have en Post i et eller flere Aars Finansregnskaber, som ikke har været Genstand for Revision, noget, som heller ikke kan være tilfredsstillende for den højtærede Krigsminister selv. Jeg henstiller som sagt derfor til den højtærede Krigsminister at fremsende dette Regnskab til Revision.

Under b. findes en lille Bemærkning af Statsrevisorerne om Landbruget paa Vridsløselille. Ved Horsens har man haft Fordel af at bortleje Anstaltens Jord, men ved Vridsløselille drives Landbruget Aar efter Aar med ikke ringe Tab. Statsrevisoratet har i Fjor fremsat en lignende Bemærkning, og hele Udvalget støttede det. At Bemærkningen imidlertid kommer frem igen i Aar, kan jeg saa godt forstaa, for Behandlingen af Statsregnskabet for 1894—95 foregik paa et saa sent Tidspunkt, at man ikke kunde vente, at der kunde tages Hensyn dertil paa Statsregnskabet for 1895—96. Nu er der imidlertid hengaaet saa lang Tid, at man ønsker at spørge den højtærede Minister om, hvorvidt han har foretaget Skridt i den Retning, som Statsrevisorerne have ønsket, eller om den højtærede Ministers Undersøgelser ere komne saa vidt, at vi kunne høre lidt om dette Landbrug ved Vridsløselille.

Under III. a. findes en Bemærkning om de vestindiske Kolonialkasser. Statens Tilgodehavende i Vestindien stiger i en ganske uhyggelig Grad. Det er vokset med ca. 1/2 Mill. Kr. aarlig og staar her opført med ca. 6 Mill. Kr., medens det i Virkeligheden er endnu større. Det turde være tvivlsomt, om den højtærede Minister og Rigsdagen længere ganske roligt kunne se

til, at Forholdene udvikle sig i samme uheldige Retning, som de hidtil have udviklet sig. Der er vist ganske overordentlige administrative Udgifter derovre, som sikkert kunde spares. Hvis man sammenholder Udgifterne til Embedsstaben i Vestindien med Udgifterne til Embedsstanden paa Færøerne, saa vil man faa et ganske mærkeligt Indtryk af, hvor dyrt det er at administrere de vestindiske Kolonier. Men foruden disse større Embedsgager er der maaske endnu andre Ting, som bevirke, at Udgiften bliver større. Det er saaledes meddelt mig, at den nuværende Guvernør slet ikke kunde Engelsk, da han blev Guvernør paa Vestindien. Jeg kan nu ikke tænke, at det er muligt; thi det er dog utroligt, at man kunde vælge til Guvernør i en Koloni, hvor Engelsk er Hovedsproget, en Mand, som slet ikke kan tale det Sprog. Personlig ved jeg om en Embedsmand, Overpræsten, at han ikke kunde et Ord Engelsk, da han ansattes, og han havde endda den Forpligtelse at skulle tale hveranden Søndag paa Engelsk og hveranden Søndag paa Dansk. Han sagde imidlertid: Saa meget Engelsk kan jeg nok lære under Overrejsen. Hvorvidt han lærte det, skal jeg ikke kunne sige. Der kunde vel være andre Forhold paa Vestindien, der vare værd at fremdrage, men jeg antager ikke, det behøves i Aar. Skulde det være nødvendigt, maa vi komme tilbage til det, men jeg antager ikke, det behøves i Dag, thi jeg vil dog mene, at den højtærede Minister i Virkeligheden har sin Opmærksomhed henvendt paa dels at skaffe os af med disse Besiddelser og dels, hvis dette ikke ønskes, i ethvert Tilfælde at fremkalde Forandringer i Administrationen, der kunde gøre den finansielle Status noget mindre uhyggelig, end den maa siges at være i dette Øjeblik.

Under III. b. findes en Bemærkning, som Tinget maaske burde vise sin Opmærksomhed; den drejer sig om Statsbanernes Ekstraarbejde. Forholdet er dette, at de tekniske Embedsmænd ved Statsbanerne paatage sig Arbejde for private og udenlandske Jærnbaner, for Post- og Telegrafvæsenet, for Kommuner og for private Mennesker. Ved dette Ekstraarbejde, der altsaa ikke hører med til det egentlige Administrationsarbejde, har Staten haft en Indtægt af en 35,000 Kr., og vedkommende Embedsmænd have nydt et Gratiale af en halv Snes Tusinde Kroner. Det er naturligvis glædeligt at se, at den danske Administrations Embedsmænd ere saa ansete, at man søger dem baade fra